

Mødet den 13. Marts 1919. (For lukkede Døre).

Fraværende: Bech, Jakob Jensen, N. Joh. Laur-
sen, Møller, Salling og Simonsen.

1. (J. Nr. 561—1918). Fra Skoleudvalg og Skole-
kommission forelaa følgende **Indstilling angaaende
Besættelse af 7 Timelærer- og 5 Timelærerinde-
pladser:**

A. Timelærerpladserne:

- I.
 1. N. P. Larsen, Aarhus.
 2. Axel Jensen, Aarhus.
 3. M. Andersen-Husby, Aarhus.
- II.
 1. E. Grønlund, Aarhus
 2. H. Kirkegaard, Svendborg.
 3. H. E. Rostbøll, Aarhus.
- III.
 1. E. Rasmussen, Aarhus.
 2. L. Kjærgaard Lauridsen, Aarhus.
 3. J. Sunesen, Aarhus.
- IV.
 1. J. Høiriis, Aarhus.
 2. Axel Jensen, Aarhus.
 3. H. Kirkegaard, Svendborg.
- V.
 1. O. Halkier, Aarhus.
 2. M. Andersen-Husby, Aarhus.
 3. E. Rasmussen, Aarhus.
- VI.
 1. J. Enemark, Aarhus.
 2. J. Sunesen, Aarhus.
 3. J. Høiriis, Aarhus.

- VII. 1. H. E. Rostbøll, Aarhus.
 2. A. Johansen, Aarhus.
 3. A. Sund Nielsen, Aarhus.
- B. Timelærerindepladserne:
- I. 1. K. Munch Petersen, Aarhus.
 2. N. Baadsgaard, Aarhus.
 3. Fr. Andersen, Aarhus.
- II. 1. S. Andersen, Aarhus.
 2. M. Christensen, Skanderborg.
 3. I. Himmelstrup, Aarhus.
- III. 1. K. Nis-Hanssen, Aarhus.
 2. Anna Petersen, Aarhus.
 3. R. Olesen, Aarhus.
- IV. 1. Agnes Pedersen, Aarhus.
 2. N. Møller, Aarhus.
 3. G. Westergaard Sørensen, Aarhus.
- V. 1. Helene Jensen, Aarhus.
 2. M. Møller, Aarhus.
 3. S. Koch, Randers.

Tiltraadtes.

2. (J. Nr. 705—1918). Indstilling om **Bortgivelse af 6 Fripladser ved de eksamensberettigede Realskoler.**

Ved Frk. Schmiths Skole fra 1. April.

Ulla Rasmussen, Aagade 21.

Ebba Nielsen, Gerlachsgade 14.

Ved Fru Laursens Skole fra 1. August:

Asta Jensen, St. Lucas Kirkeplads.

Holger Petersen, Hallsvej 60.

Ved Kirkegaards Skole fra 1. April:

Janus Andersen, Sdr. Alle 44.

Ved Axel Hansens Skole fra 1. August:

Martin Hansen, Norsgade 26.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 623—1918). Andragende fra Ejeren af

Falstersgade Nr. 34 om **Laan til Paabygning af en Kvistetage.**

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Udtalelse:

»Da Andragerens Ejendom, som det fremgaar af vedlagte Genpart af Skadesløsbrev af 30. Oktober 1918, er prioriteret betydeligt ud over Ejendomsskyldværdien, mener Udvalget ikke at kunne anbefale, at der ydes Laan af Kommunen til Paabygningen.«

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 699—1918). Andragende fra **Lejeren af »Silistria Vandmølle« om Nedsættelse af Lejefgiften.**

Skovudvalget kan ikke anbefale at imødekomme Andragendet.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 704—1918). Andragende fra **Timelærerinde Ebba Østrup, f. Siersted, om Afsked fra 1. April 1919.**

Andragendet var anbefalet af Skolekommissionen.

Tiltraadtes.

6. (J. Nr. 646—1918). Andragende fra **Ingeniør P. Nielsen hos Stadsingeniøren om Afsked fra 1. April 1919 og Tilbagebetaling af Pensionsbidrag.**

Andragendet var anbefalet af Brolægningsudvalget, saafremt man kunde finde en Stedfortræder til 1. April, ellers anbefales at bevilge Afsked fra 1. Juli 1919. Pensionsbidraget, 1575,50 Kr., tilbagebetales.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 676—1918). Andragende fra **Enke efter Gasværksarbejder Winther om Bevilling af Pension.**

Udvalget for Belysningsvæsenet anbefaler at yde $\frac{3}{5}$ af Mandens Pension, ialt 344,22 Kr. aarlig. Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 672—1918). Indstilling fra Udvalget for Fattigvæsenet om **Bevilling af Pension til Forvalter Erik Nielsens Enke.**

Henvistes til Budgetudvalget.

9. (J. Nr. 15¹⁰—1918). Andragende fra F. Lippert om **Indfødsret.**

Anbefaledes.

10. (J. Nr. 15¹¹—1918). Andragende fra R. Lippert om **Indfødsret.**

Anbefaledes.

11. (J. Nr. 24⁴—1918). Andragende fra Daniel Friis om **Fuldmyndighedsbevilling.**

Kunde ikke anbefales.

12. (J. Nr. 24¹⁸—1918). Andragende fra Gravør Aage Mikkelsen om **Fuldmyndighedsbevilling.**

Anbefaledes.

13. (J. Nr. 24¹⁶—1918). Andragende fra Tegner Carl Nielsen om **Fuldmyndighedsbevilling.**

Anbefaledes.

14. (J. Nr. 24¹⁷—1918). Andragende fra Kommis Peter Andersen om **Fuldmyndighedsbevilling.**

Anbefaledes.

15. (J. Nr. 12²⁶—1918). Indstilling angaaende Tildeling af **Alderdomsunderstøttelse.**

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 481—1918). Skrivelse fra Mæglingssraadet angaaende kommunal Lægehjælp om Afholdelse af et Møde vedrørende **Overenskomsten med Kommunelægerne.**

Formanden henviste til Skrivelsen, hvori Mæglingssraadet fastholdt, at der skulde finde en Mægling Sted angaaende Overenskomsten med Byens Læger, og der blev tilsagt til et Møde Lør-

dag den 22. Marts paa Raadhuset. Fra Byraadet var tidligere mødt Budget-, Fattig- og Alderdomsudvalg; men Taleren fandt dette upraktisk og vilde henstille, at man overdrog det til Fattigudvalget, som havde mest dermed at gøre.

M i k a e l J o h a n s e n mindede om, at dette Spørgsmaal egentlig var overdraget til Købstadforeningen; men det var vanskeligt, fordi Reglerne var forskellige i alle Byerne. Bestyrelsen havde derfor ment at ville afvente Resultatet af dette Møde. Der var dog ingen Mening i at forlange et Tilskud paa 50 %.

F o r m a n d e n vilde helst have Spørgsmaalet udskudt til en Fællesbehandling for alle Byer, men det vilde Lægerne næppe gaa med til.

K j e l d S ø r e n s e n syntes alligevel, at de samme Udvalg, som tidligere var mødt, ogsaa burde møde ved denne Lejlighed, saa kunde man jo ellers fremtidig overdrage det til Fattigudvalget.

M i k a e l J o h a n s e n mente, det var tilstrækkeligt, hvis Budgetudvalget sendte sin Formand.

M a r i a n e T h o m s e n kunde ønske at vide, hvordan Byraadet saa paa Sagen; for Flertallet indenfor Fattigudvalget var vist imod en Forhøjelse. Hvis Kravet var kommet for et Aar siden, vilde Taleren have holdt paa, at en Kontrakt, som lige var sluttet, burde gælde, til den udløb; men efter at alle Kommunens Funktionærer havde faaet Løn eller Dyrtdstillæg, kunde man næppe nægte Lægerne det samme. Tilmed havde Lægerne i det forløbne Aar haft særlig meget at gøre, og var næppe blevet skaanet af Kommunens Patienter, rent bortset fra, at Arbejdet havde været særlig smittefarligt. Taleren ønskede altsaa at høre Byraadets Stilling til Sagen.

Brammer mente, det var tvivlsomt, at man kunde opnaa noget Resultat ved en samlet Optræden gennem Købstadforeningen, fordi de forskellige Byers Kontrakter var vidt forskellige. Tilmed havde flere Byer, f. Eks. Vejle, givet Dyrtidstillæg.

Kjeld Sørensen indrømmede ogsaa, at det var tvivlsomt, der kunde opnaas noget gennem Købstadforeningen; men saa var det fordi Købstadforeningen grundigt havde forkludret Sagen. Denne Forenings Bestyrelse burde lære af Lægerne at staa sammen, men nu saa det nærmest ud til, at Lægeforeningen kunde bruge Købstadforeningens Bestyrelse mod Kommunalraadene. Nu var Krigen forbi, og der var Udsigt til billigere Tider, og Taleren kunde ønske at vide, hvordan Frk. Thomsen vilde stille sig, hvis man om et Par Aar forlangte, at Lægerne skulde trække 10—20 % fra. Det var vigtige Forhandlinger, der skulde føres, ogsaa fordi den Afgørelse, der blev truffet, kunde blive brugt ved Forhandlinger med andre Byer, og Taleren vilde derfor fastholde, at de samme Udvalg skulde møde til Forhandlingerne denne Gang.

Mikael Johansen kunde give Brammer Ret i, at det var vanskeligt, fordi Byerne havde saa forskellige Betalingsmaader. Til Kjeld Sørensen vilde Taleren sige, at Lægeraadet var nedsat ved Lov, og af de tre Medlemmer, Købstadforeningen havde valgt, var de to Kjeld Sørensens Meningsfæller, og de plejede at være dygtige Mænd. Det bedste var, om Købstadforeningen og Lægerne blev enige om fælles Regler, og Byerne saa efterhaanden kunde tiltræde disse.

Brøndum bemærkede, at ved Licitationer tog Entreprenørerne jo Forbehold mod Prisstigning;

men Brolægningsudvalget havde indført den Bestemmelse, at der ved Licitationer ogsaa toges Forbehold til den anden Side, saa at f. Eks. Prisfald kom Kommunen til gode. Noget lignende kunde maaske praktiseres her.

B r a m m e r fandt det rimeligt, at da alle Funktionærer havde faaet Dyrtidstillæg, burde det samme gælde for Lægerne, der jo lige saa godt mærkede Dyrtiden. Tilmed havde Kommune-lægerne i Reglen ikke store Indtægter.

M a r i a n e T h o m s e n havde tænkt sig, at det Dyrtidstillæg, der var Tale om, skulde gælde for samme Tid som for Kommunens Funktionærer, altsaa for 1919, og at man f. Eks. kunde give 25 % Tillæg.

P. P e t e r s e n kunde slutte sig til Frk. Thomsen, for Lægerne burde ikke være den eneste Stand, der ikke kunde faa Dyrtidstillæg. Om Købstadforeningen var det rette Forum, vidste Taleren ikke, for den arbejdede vist noget langsomt og tungt, og Forhandlingerne mellem de kommunale Tjenestemænd blev jo ellers ikke henvist dertil.

C h r i s t e n s e n fandt det heldigst, om Spørgsmaalet var blevet løst indenfor Købstadforeningen. Men da dette ikke var sket, og man i Aarhus havde gennemført Lønforhøjelse og Dyrtidstillæg for Kommunens Embedsmænd, burde Lægerne maaske tages med. Hvis de fastsatte Lønninger, da de blev vedtaget, havde været nogenlunde passende, laa de antagelig indenfor den Gruppe, som havde faaet 25 % Tillæg, og saa kunde der maaske skabes en Ordning paa dette Grundlag. Men i hvert Fald burde det kun gælde for Aaret 1919; senere kunde maaske Købstadforeningen tage fat.

K j e l d S ø r e n s e n vilde til Konsul Petersen sige, at Lægernes Stilling var forskellig fra

Kommunens Funktionærers. Kravet var kommet frem paa Lægernes Aarsmøde i Aarhus, hvor man vedtog at forlange Dyrtidstillæg baade af Sygekasserne og Kommunerne. Brøndums Tanke om at tage Forbehold mod Prisfald kunde muligvis tages op ved Forhandlingerne. Taleren var for-
bavset over Frk. Thomsens Stilling til denne Sag, da Frk. Thomsen ellers var ret betænkelig ved at gaa med til Dyrtidshjælp, og her drejede det sig om Folk med Indtægter paa 20—30000 Kr. Lægerne var ikke kommunale Embedsmænd, men langt mere fordelagtig stillede, og hvis Kommunen gik med til en stor Forhøjelse, vilde det komme til at gaa ud over de fleste Mennesker igennem Sygekasserne.

M i k a e l J o h a n s e n havde aldrig hørt, at Købstadforeningen arbejdede tungt, men tværtimod det modsatte. Men Spørgsmaalet hørte naturlig herunder, fordi Købstadforeningen i Henhold til Loven skulde vælge 2 af Medlemmerne til Lægeraadet. K j e l d S ø r e n s e n havde Ret i, at en stor Forhøjelse i høj Grad vilde komme til at gaa ud over Sygekasserne, saa der var mange Forhold at tage i Betragtning.

B r a m m e r antog, at den Løn, Kommunen gav, var lidt mindre end Sygekassernes Honorar, og Lægerne havde tilbudt at gaa ind paa en lignende Betalingsmaade for Kommunens Vedkommende, nemlig 6 Kr. pr. Individ, enten de var syge eller raske. Taleren forstod ikke, hvorfor Købstadforeningen havde afvist Sagen.

M i k a e l J o h a n s e n oplyste, at Sagen blev taget tilbage paa Repræsentantskabsmødet i Januar, fordi Lægeraadet ønskede den udsat. Senere blev Formanden, Dr. Kuhn i Hellerup, syg, og derfor var Spørgsmaalet ikke blevet behandlet.

K j e l d S ø r e n s e n bemærkede, at samtidig med Prisstigningen var ogsaa Lægernes Takster steget, nemlig for Sygekasserne fra 4 Kr. til 6 Kr., og for Kommunen fra 4 Kr. til 14 Kr.

F o r m a n d e n fandt det bedst, om Byraadet kunde tage et fælles Standpunkt til Sagen, f. Eks. at henvise Sagen til en fælles Forhandling mellem Mæglingsraadet og de forskellige Byer, i hvert Fald de store Byer; det vilde Mæglingsraadet næppe modsætte sig, og saa vilde Sagen alt-saa gaa til Købstadforeningen. Dernæst burde det undersøges, om Lægerne vilde indrømme, at de var bundet ved Kontrakten. Naar disse to Spørgsmaal var ordnet, kunde man begynde en Realitetsbehandling af Taksterne. Taleren forstod for Resten ikke, at Lægerne kunde staa sig ved denne Kontrakt, for der var Eksempel paa, at en Læge havde haft 100 Konsultationer for 14 Kr.

K j e l d S ø r e n s e n vilde antage, at et saadant Tilfælde var uhyre sjældent, og til Gengæld fandtes der Tilfælde med 1 Konsultation for de 14 Kr. Lægerne fik 3—4000 Kr. aarlig af Kommunen, og de, der havde mest at bestille, fik 10—11000 Kr. af Sygekasserne eller rettere af en enkelt Sygekasse, og foruden dette havde de en betydelig Privatpraksis.

B r a m m e r oplyste, at naar Lægerne i sin Tid var gaaet ind paa 4 Kr., var det ikke for Vindings Skyld, men for at disse Folk kunde faa frit Lægevalg. Betalingen var dengang alt for ringe, og derfor forekom Stigningen saa stor. Mæglingsraadet havde holdt Møde og var kommet til det Resultat, at det fandt det rimeligt og retfærdigt at yde Lægerne Dyrtidshjælp, saa man kunde regne med, at et Dyrtidstillæg vilde der blive givet. Derfor var det klogest af Kommunen

at vise nogen Imødekommenhed, og det fremgik ogsaa af de fleste Udtalelser i Dag.

F o r m a n d e n bemærkede hertil, at Mæglingsraadet ikke kunde tilbyde noget som helst; det var kun mæglende. Naar man havde en Kontrakt, gjaldt den selvfølgelig til den bestemte Tid.

K j e l d S ø r e n s e n havde i Modsætning til Dr. Brammer den Anskuelse, at Sygekasserne og Kommunen til enhver Tid betalte, hvad der var passende, og naar man havde en Overenskomst, kunde det ikke fra Lægernes Side kaldes Rabat. Der skulde nu afholdes et Møde i København mellem Sygekasserne og Lægerne, og det vilde sikkert blive nogenlunde afgørende ogsaa for Kommunerne. Lægerne vilde helst have forhandlet med Kommunerne først for saa at bruge disse overfor Sygekasserne; men nu blev det omvendt, og det var en Fordel, fordi Spørgsmaalet var en Hovedsag for Sygekasserne, men kun en Bisag for Kommunerne. Hvis Sygekasserne gav Dyr-tidstillæg, blev det vanskeligt for Kommunerne at slippe udenom, og omvendt. Men som Kommunens Repræsentanter burde man holde igen og kun gaa saa langt, som man var nødt til.

F o r m a n d e n antog, at da der ikke var rejst nogen Indvending mod Kjeld Sørensens Forslag, var det maaske bedst at lade Budgetudvalget være med denne Gang ogsaa.

Det vedtoges at bemyndige Budgetudvalget, Alderdoms- og Fattigudvalget til at møde paa Byraadets Vegne.
